

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

föredraget den 23 maj 1996 *

Inledning

1. Det aktuella målet rör frågan om gemenskapernas institutioner är skyldiga att förklara varför sökande som deltagit i ett uttagningsprov för rekrytering av tjänstemän har ett erhållit ett visst resultat i ett delprov. Det rör sig om ett överklagande av Europaparlamentet mot en dom av förstainstansrätten i vilken uttagningskommitténs beslut att inte låta Angelo Innamorati delta i senare delprov i ett sådant uttagningsprov har ogiltigförklarats. Målet rör gemenskapernas institutioners skyldighet att motivera sina beslut, i vilken mån gemenskapsdomstolarna kan pröva den bedömning som uttagningskommittén har gjort av de sökandes respektive meriter vilka har deltagit i ett uttagningsprov för att rekrytera tjänstemän, liksom en eventuell skillnad i hur omfattande skyldigheten att offentliggöra är vad avser allmänna kriterier som publicerats i meddelandet om uttagningsprov och mer specifika kriterier enligt vilka de olika delproven i uttagningsprovet skall rättas.

Bakgrund och tillämpliga bestämmelser

2. Innamorati, som är extraanställd (kategori A, grupp II, löneklass 2) vid kommissionen, deltog i det allmänna uttagningsprovet

PE/59/A som anordnades för att upprätta en reservlista för anställning av italienskspråkiga handläggare vid Europaparlamentets generalsekretariat. I meddelandet om uttagningsprov föreskrevs att de sökande skulle genomgå sex skriftliga utslagsprov.¹ I det tredje delprovet, delprov 1. c, skulle de sökande, på högst 45 minuter, sammanfatta ett dokument på 2—3 sidor till en tiondel av dess längd (med en maximal tillåten avvikelse om 10 procent). Delprovet angavs ha till syfte att bedöma den sökandes förmåga att analysera och sammanfatta samt hans förmåga till objektivitet och precision. Delprovet skulle betygsättas mellan 0 och 20 poäng, och sökande som erhöll mindre än 10 poäng skulle uteslutas.

3. Uttagningskommitténs ordförande under rättade den 20 april 1994 Innamorati om att han i delprov 1. c hade erhållit ett resultat som understeg minimikravet och att kommittén följaktligen inte kunde rätta hans övriga skriftliga prov. En skriftväxling följde dels mellan Innamorati och hans ombud, dels mellan uttagningskommitténs ordförande och chefen för enheten "uttagningsprov" vid Europaparlamentet angående en förnyad prövning av Innamoratis skriftliga delprov och angående att denne skulle få del av motiveringen till det resultat som kommittén

* Originalspråk: engelska.

¹ — Del III. B. 1. i meddelandet om uttagningsprov (EGT nr C 275 A, 1992, s. 8).

hade gett honom i detta delprov.² Vad gäller motiveringen begärde han även att kommitténs ordförande skulle ange vilka kriterier som kommittén hade tillämpat för att avgöra om de sökande uppfyllde de villkor som hade angetts i meddelandet om uttagningsprov och för att bedöma deras delprov, däri inbegripet de anvisningar som hade getts till dem som rättade proven vad avser iakttagande av särskilda villkor som angetts för prov 1. c.³

4. Kommitténs ordförande bekräftade kommitténs beslut.⁴ Han förklarade att på grundval av de beräkningsgrunder som hade tillämpats och enligt de strikta kriterier som kommittén hade bestämt innan rättingen — och med beaktande av en rad uppgifter som lämnats i meddelandet om uttagningsprov — var Innamoratis poängantal i prov 1. c lägre än det som krävdes för att få gå vidare till nästa steg. Innamorati hade nämligen erhållit 8,33 poäng, medan minimikravet var 10 poäng.

5. Innamoratis ombud svarade att denna förklaring inte innehöll någon motivering av kommitténs beslut⁵ och att han hade för avsikt att väcka talan vid förstainstansrätten om han inte fick de preciseringar som han hade begärt. Chefen för parlamentets enhet för uttagningsprov förklarade att denna

information skulle lämnas så snart kommitténs rapport hade undertecknats, i enlighet med den skyldighet att motivera beslut som domstolen har lagt fast och med beaktande av att uttagningskommitténs förfaranden är hemliga.⁶ Efter det att rapporten hade undertecknats förklarade han att rättingen av proven 1. c.1 (objektivt test) och 1. c.2 (kulturellt test) hade skett genom optisk läsning som övervakades av kommittén.⁷ Alla övriga delprov hade kommit till de sju kommittéledamöternas kännedom och hade rättats av åtminstone tre av dem. Uttagningskommittén granskade Innamoratis delprov på nytt enligt hans begäran utan att finna att något fel hade begåtts i rättingen. Den stod således fast vid sitt ursprungliga beslut. De kriterier för rätting som kommitténs ledamöter hade använt hade bestämts före rättingen och hade följts i enlighet med bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov.⁸

6. Innamorati väckte, genom ansökan ingiven till förstainstansrättens kansli den 15 september 1994, talan om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut att ge honom ett poängantal som understeg minimikraven i det tredje skriftliga delprovet och att utesluta honom från övriga delprov (nedan kallat beslutet). Genom dom av den 30 maj 1995

2 — Denna skriftväxling rörde även Innamoratis påstående att uttagningskommittén inte hade uteslutit sökande som hade överskridit det maximala antalet ord i delprov 1. c samt vilka åtgärder som hade vidtagits för att bevara sökandenas anonymitet. Dessa aspekter i ärendet är inte relevanta för det aktuella överklagandet.

3 — Skrivelse av den 13 juni 1994 från Innamoratis ombud till uttagningskommitténs ordförande.

4 — Skrivelse av den 14 juni 1994.

5 — Skrivelse av den 4 juli 1994.

6 — Skrivelse av den 4 juli 1994 som svar på skrivelsen av den 13 juni 1994 från Innamoratis ombud.

7 — Skrivelsen i fråga verkar innehålla ett skrivfel, eftersom denna förklaring uppenbarligen avser delproven 1. a.1 och 1. a.2, nämligen objektivt flervalsprov och kulturellt flervalsprov, medan delprov 1. c endast innehöll en del, som har beskrivits ovan och som naturligtvis inte kunde rättas genom optisk läsning.

8 — Skrivelse av den 19 juli 1994.

(nedan kallad den överklagade domen)⁹ ogiltigförklarade förstainstansrätten beslutet på grund av bristande motivering.

7. Förstainstansrätten erinrade om att skyldigheten att motivera ett beslut som går en tjänsteman emot har till syfte dels att ge den berörde nödvändiga upplysningar för att kunna avgöra om beslutet är grundat eller inte, dels att möjliggöra domstolarnas prövning av beslutet. Förstainstansrätten erinrade även om att uttagningskommittén vid uttagningsprov med många deltagare endast var skyldig att ge individuella förklaringar till sökande som uttryckligen begärde det.¹⁰ I den ovannämnda skriftväxlingen hade Innamorati vid upprepade tillfällen uttryckligen begärt en sådan förklaring samt offentliggörande av uttagningskommitténs kriterier för rättning, och parlamentet var skyldigt att efterkomma denna begäran. Parlamentet hade emellertid inte lämnat någon förklaring eller information om de kriterier för rättning som parlamentet påstod sig ha följt och hade således underlåtit att fullgöra sin skyldighet att motivera beslutet.¹¹

8. Förstainstansrätten ansåg att en sådan frånvaro av motivering inte kunde avhjälpas genom förklaringar av parlamentet sedan talan hade väckts, eftersom sådana förkla-

ringar i detta skede inte längre fyller den funktion som motiveringen skall ha. Förstainstansrätten anmärkte dessutom att de förklaringar som parlamentet hade gett under förfarandet var alltför vaga för att kunna utgöra en tillräcklig motivering av det omtvistade beslutet. Förklaringen att Innamorati hade underkänts på grund av "sammanfattningens dåliga kvalitet" förklarade inte ens summariskt varför uttagningskommittén hade kommit till denna slutsats eller förhållandet mellan uttagningskommitténs kriterier för rättning, som inte hade offentliggjorts, och det poängresultat som faktiskt gavs. Den hänvisning till vissa kriterier för rättning som parlamentet avgav vid det muntliga sammanträdet, utan att styrka den, var för vag för att upp väga denna brist.¹²

9. Parlamentet har med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen och motsvarande bestämmelser i EKSG-stadgan och Euratomstadgan för domstolen överklagat domen och yrkat att den överklagade domen skall upphävas och Innamoratis talan ogillas. I överklagandet har parlamentet dessutom yrkat att domstolen skall besluta om rättegångskostnaderna enligt de bestämmelser som gäller kostnader i förstainstansrätten och överlämnat till domstolen att fatta avgörande vad avser kostnaderna i målet om överklagande.¹³ Parlamentet framställde genom separat ansökan ett interimistiskt yrkande om uppskov med verkställigheten av förstainstansrättens dom.¹⁴ Domstolens ordförande avsåg detta yrkande genom beslut och förklarade att beslut om kostnader skulle meddelas senare.¹⁵

9 — Domen i målet Innamorati mot parlamentet (T-289/94, REGP s. II-393). Innamorati hade även gjort gällande att uttagningskommittén hade åsidosatt likabehandlingsprincipen och bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov genom att inte underkänna sökande som överskridit det maximala antal ord som gällde för delprovet i sammanfattning, en grund som förstainstansrätten ogillade på grund av bristande bevisning (punkt 22), och att uttagningskommittén hade gjort en felaktig bedömning, varit partisk och åsidosatt principerna för sitt arbete, grunder som han fränträdde vid sammanträdet mot bakgrund av information som parlamentet avgav till förstainstansrätten på dennas begäran (punkt 18).

10 — Punkterna 26 och 27 i den överklagade domen.

11 — Punkt 28—30 i den överklagade domen.

12 — Punkterna 31 och 32 i den överklagade domen.

13 — Överklagandet inlämnades till domstolens kansli den 24 juli 1995.

14 — Ansökan om interimistiska åtgärder av den 24 juli 1995.

15 — Beslut av den 15 september 1995, parlamentet mot Innamorati (C-254/95 P-R, REG s. I-2707).

10. Innamorati har anmodat domstolen att avvisa överklagandet och förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna, däri inbegripet dem som avser ansökan om intermistiska åtgärder.

Parternas grunder och argument

11. Innan jag prövar de grunder och argument som parterna har framfört vid domstolen, är det lämpligt att citera två bestämmelser i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna). I artikel 25 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs särskilt att "[a]v alla beslut som går emot en tjänsteman skall skälen på vilka de grundar sig framgå". I artikel 6 i bilaga III (benämnd "Uttagningsförfarande") till tjänsteföreskrifterna föreskrivs att "[u]ttagningskommitténs förfaranden skall vara hemliga".

12. Enligt parlamentet har förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning i följande tre avseenden: i) vad avser motiveringskyldighetens omfattning vad gäller uttagningskommittéers beslut i uttagningsprov som anordnas för att rekrytera tjänstemän; ii) vad avser beaktande av skäl för beslutet som har framförts under förfarandet vid gemenskapsdomstolen; iii) vad avser ogiltigförklaringen av beslutet på grund av bristande motivering, trots att detta beslut i vilket fall som helst automatiskt skulle ersättas med ett beslut med samma rättsverkningar i sak. Med beaktande av att Innamoratis övriga argument antingen har ogillats av förstainstansrätten eller dragits tillbaka, har Innamorati, enligt parlamentet, inget berätti-

gat intresse av att få beslutet ogiltigförklarat. Innamorati har genmält att parlamentets grunder inte kan upptas till prövning, antingen för att de är nya eller för att parlamentet ifrågasätter den bedömning av sakomständigheterna som förstainstansrätten har gjort, vilket strider mot artikel 168a i EG-fördraget och artikel 51 i EG-stadgan för domstolen.¹⁶ Innamorati har även framfört en del motargument i sak. Jag kommer successivt att pröva parternas argument under de tre ovannämnda rubrikerna.

i) Motiveringskyldighetens omfattning

13. Parlamentet har gjort gällande att den överklagade domen blandar samman *allmänna bedömningskriterier*, som bestäms i meddelandet om uttagningsprov (såsom i det aktuella fallet förmåga till analys och sammanfattning samt objektivitet och precision) och som kan preciseras av uttagningskommittén, och *kriterier för rättning* av delproven (såsom kravet att sammanfattningen skall innehålla vissa "nyckelidéer"), som är en integrerad del av rättningsförfarandet och således omfattas av uttagningskommitténs överläggningssekretess.¹⁷ Endast allmänna bedömningskriterier behöver meddelas de sökande som begär dem. Vidare grundas den överklagade domen på rättspraxis om motivering av beslut att vägra en sökande att

16 — Dom av den 1 juni 1994, kommissionen mot Brazzelli Lualdi m. fl. (C-136/92 P, Rec. s. I-1981, punkterna 47, 49, 66 och 79).

17 — Dom av den 14 juli 1995, Pimley-Smith mot kommissionen (T-291/94, REGP s. II-637, punkt 67).

delta i delprov i ett uttagningsprov, medan det i rättspraxis angående en sökandes underkännande i delprov endast krävs att denne sökande underrättas om det poängantal som han erhållit i delproven.¹⁸ Att införa en mer vidsträckt skyldighet skulle göra det möjligt för de sökande att få del av inte bara de kriterier som använts vid rättningen av delproven i uttagningsprovet, utan också förklaringar till hur dessa kriterier har tillämpats i deras egna fall. Detta visas av att den allmänna hänvisning till ett system för rättning som grundas på huruvida de sökande har funnit vissa bestämda "nyckelidéer" som parlamentet gjorde vid sammanträdet vid förstainstansrätten ansågs som otillräcklig och att förstainstansrätten ansåg att de "nyckelidéer" som uttagningskommittén hade bestämt i delprovet avseende sammanfattning skulle offentliggöras.

14. Innamorati har gjort gällande att denna grund inte kan upptas till prövning och detta av två anledningar. För det första har den påstådda skillnaden mellan bedömningskriterier och kriterier för rättning för första gången åberopats i överklagandet. För det andra är bedömningen av om motiveringen av beslutet är tillräcklig en fråga om fakta, vilken skall avgöras med beaktande av samtliga omständigheter i varje enskilt fall och faller utanför domstolens behörighet när den avgör ett överklagande.

15. I sak gör Innamorati gällande att uttagningskommittén enligt artikel 5 i bilaga III i tjänsteföreskrifterna är skyldig att till tillsättningsmyndigheten avge en motiverad rapport avseende de allmänna kriterier som den har antagit och hur de har tillämpats på de sökande. Dessa kriterier skall meddelas de sökande och skall möjliggöra en domstolsprövning av uttagningskommitténs beslut.¹⁹ I förstainstansrättens dom i målet Pimley-Smith mot kommissionen²⁰ ges sökande rätt att erhålla information om de förfaranden som uttagningskommittén har följt, såsom de objektiva kriterier som använts för att utvärdera de skriftliga delproven, varvid man måste skilja mellan information och de förklaringar av värdebedömningar som uttagningskommittén faktiskt har kommit fram till vad avser ett visst delprov. Vägran att utge information i det aktuella fallet gör att uttagningskommitténs arbete skall presumeras vara felaktigt.

16. Parlamentet har hävdats att det inte ifrågasätter förstainstansrättens bedömning i sak; dess kritik riktar sig i stället mot förstainstansrättens tolkning av rättspraxis avseende skyldigheten att motivera beslut. Enligt parlamentet saknar flera av de domar som Innamorati har åberopat²¹ relevans, eftersom de rör tillåtelse att delta i uttagningsprov (vilket som regel förutsätter en prövning av de

19 — Dom av den 26 november 1981, Michel mot parlamentet (195/80, Rec. s. 2861), av den 13 december 1990, González Holguera mot parlamentet (T-115/89, Rec. s. II-831, punkterna 39 och 40), av den 15 juni 1994, Pérez Jiménez mot kommissionen (T-6/93, RecFP s. II-497, punkt 42), och av den 17 mars 1994, Smets mot kommissionen (T-44/91, RecFP s. II-319). Innamorati har i sin duplik dessutom åberopat dom av den 14 december 1965 i målet Morina mot parlamentet (21/65, Rec. s. 1279, 1289) och av den 13 juli 1989 i målet Caturla-Poch och de la Fuente Pascual mot parlamentet (361/87 och 362/87, Rec. s. 2471, punkt 24).

20 — Nämnd i fotnot 17.

21 — Det handlar om domarna i målen Michel mot parlamentet, González Holguera mot parlamentet och, delvis, Pérez Jiménez mot kommissionen, nämnda ovan i fotnot 19.

18 — Dom av den 27 juni 1991, Valverde Mordt mot domstolen (T-156/89, Rec. s. II-407, punkt 130), av den 15 juli 1993, Camera-Lampitelli m. fl. mot kommissionen (T-27/92, Rec. s. II-873, punkt 52), och i målet Pimley-Smith mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 17, punkt 61.

sökandes kvalifikation) och inte resultat från delprov i uttagningsprov. I den mån som en av dem, nämligen domen Pérez Jiménez mot kommissionen, även rör en sökandes underkännande i ett uttagningsprov, är de kriterier som förstainstansrätten i det målet har fastlagt att samtliga sökande borde känna till de allmänna bedömningskriterier som offentliggjordes i meddelandet om uttagningsprov.²² Om Innamoratis argument godtogs, skulle de "nyckelidéer" offentliggöras som uttagningskommittén hade bestämt skulle ingå i en sammanfattning såsom den i det aktuella fallet, vilket skulle medföra att dessa kriterier för rättning, och således uttagningskommitténs beslut, kunde prövas i domstol. Anledningen till att sökande har underkänts har knappast någon anknytning till uttagningskommitténs skyldighet att till tillsättningsmyndigheten avge en motiverad rapport avseende uttagningsprovet. Parlamentet bestrider att en otillräcklig motivering av beslutet skulle medföra en presumption för att beslutet är felaktigt, eftersom det i sådana fall alltid är sökanden som har bevisbördan för att de tillämpliga reglerna har åsidosatts. I själva verket har förstainstansrätten inte funnit bevis för att meddelandet om uttagningsprov har åsidosatts.²³

17. Innamorati har svarat att sekretessen för uttagningskommitténs förfaranden inte utgör hinder för offentliggörande av ett beslut i förfarandet om rättning av delprov.²⁴ Eftersom uttagningskommittén skall grunda sina bedömningar på objektiva kriterier, måste gemenskapsdomstolen kunna kontrollera om kommittén har iakttagit detta krav, vilket

förutsätter tillgång till kriterierna för rättning.

ii) *Motivering som har framförts under domstolsförbandet*

18. Parlamentet har gjort gällande att eventuella brister i motiveringen av en uttagningskommittés beslut kan rättas till genom att sökanden under ett senare domstolsförfarande får del av sina poängantal från de aktuella delproven²⁵ och att förstainstansrätten följaktligen borde ha beaktat de förklaringar som parlamentet avgett i inlagor och vid sammanträdet.

19. Enligt Innamorati försöker parlamentet ifrågasätta förstainstansrättens bedömning av sakförhållanden vad rör frågan om huruvida den motivering som har getts är tillräcklig, vilket ligger utanför domstolens behörighet i överklaganden. Innamorati har medgett att om parlamentet hade gett förstainstansrätten de begärda förklaringarna hade denna förmodligen beaktat dem för att avgöra om en sådan grundläggande regel hade åsidosatts att det skulle utgöra skäl för ogiltigförklaring av beslutet.²⁶

22 — Dom nämnd ovan i fotnot 19, punkt 42.

23 — Punkt 22 i den överklagade domen.

24 — Dom av den 16 juni 1987, Kolivas mot kommissionen (40/86, Rec. s. 2643, punkterna 18 och 19).

25 — Domen i målet Valverde Mordt mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 18, punkterna 131 och 132.

26 — Domen i målet Valverde Mordt mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 18.

iii) *Omedelbar ersättning av det ifrågasatta beslutet*

20. Parlamentet har gjort gällande att även om beslutet inte har motiverats tillräckligt, har en enskild inte ett berättigat intresse av att begära ogiltigförklaring på grund av formfel av ett beslut som i vilket fall som helst kommer att bekräftas i sak. Det har gjort gällande att så är fallet med det omtvistade beslutet.

21. Innamorati har hävdad att parlamentets grund innebär ett ifrågasättande av förstainstansrättens bedömning av följderna av en bristande motivering av det omtvistade beslutet, vilket är en bedömning i sak och således inte kan upptas till sakprövning.

Bedömning

Upptagande till sakprövning

22. Jag godtar inte Innamoratis argument för avvisning.

23. Vad rör argumentet att parlamentets första grund är ny, kan man inte säga att

parlamentet gör något annat än att utveckla sin ursprungliga argumentation vid förstainstansrätten. I första instans hävdade parlamentet att de beslut som uttagningskommittén fattade vid rättningen av delproven i uttagningsprovet endast kan prövas av domstolarna i fall av uppenbart åsidosättande av de regler som gäller för uttagningskommitténs arbete. I denna argumentation var det underförstått att Innamoratis krav på offentliggörande av kriterierna för rättning av delprovet i sammanfattning syftade till att få till stånd en prövning av de beslut som uttagningskommittén hade fattat i det avseendet och att de således inte kunde accepteras. Detta är fortfarande parlamentets främsta argumentation, även om det har understött denna genom att hänvisa till den distinktion mellan beslut om tillåtelse att delta i uttagningsprov och beslut om rättning av delprov som framgår av domen i målet Pimley-Smith mot kommissionen, som meddelats under mellantiden²⁷. Parlamentet har bestritt förstainstansrättens hänvisning till olika domar som rör beslut som hör till den första av dessa kategorier. Varken detta argument eller dess hänvisning till den distinktion som har uppställts i domen i målet Pimley-Smith mot kommissionen innebär en väsentlig förändring av innehållet i parlamentets argumentation;²⁸ man kan inte heller påstå att det förändrar tvisteföremålet.²⁹

24. Innamoratis argumentation att de tre grunderna för överklagandet innebär ett

27 — Dom nämnd ovan i fotnot 17, punkt 61. I målet Valverde Morde mot domstolen, nämnt ovan i fotnot 18, har en sådan distinktion åberopats (punkt 129 i domen), men förstainstansrätten har inte tagit ställning i detta avseende. Det är möjligt att förstainstansrätten föreslagit en sådan distinktion i domen av den 21 maj 1992 i målet Fascilla mot parlamentet (T-55/91, Rec. s. II-1757, punkt 32).

28 — Se artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler och domen i målet kommissionen mot Brazzelli Luaidi m. fl., nämnd ovan i fotnot 16, punkt 57—60.

29 — Se artikel 113.2 i domstolens rättegångsregler.

ifrågasättande av förstainstansrättens bedömning av sakomständigheterna är inte heller övertygande (även om så kan vara fallet vad avser vissa omständigheter i den andra grunden). Vad avser den första grunden är det tydligt att parlamentet ifrågasätter förstainstansrättens rättsliga bedömning av omfattningen av den motivering som krävs som stöd för uttagningskommitténs beslut angående delprov — poängantal, allmänna bedömningskriterier, speciella kriterier för rättning³⁰ och förklaring av det poängantal som har getts i ett visst fall — och inte förstainstansrättens bedömning att parlamentet inte har iakttagit den bestämda regel som förstainstansrätten hade fastställt. Om domstolen accepterar förstainstansrättens rättsliga bedömning av hur omfattande motivering som krävs, är den givetvis bunden av den bedömning av sakomständigheterna som förstainstansrätten har gjort, nämligen att beslutet i det aktuella fallet inte hade getts en sådan motivering.

25. Frågan om parlamentets andra grund kan upptas till prövning beror på om förstainstansrättens dom skall bekräftas vad avser hur omfattande motivering som krävs vad avser poängantal i delprov, vilket är frågan i den första grunden. Det finns i stort sett tre möjligheter.

a) Om förstainstansrätten har gjort en korrekt bedömning av hur omfattande motivering som krävs, är denna grund

meningslös. Kritiken mot att förstainstansrätten i sitt beslut inte har beaktat för sent inkommen information saknar relevans, eftersom, som förstainstansrätten har konstaterat, denna information i vilket fall som helst var otillräcklig. Ett rättsligt argument i ett överklagande som beror på omständigheter som förstainstansrätten uttryckligen har förkastat, kan inte upptas till sakprövning.³¹

b) Om domstolen anser att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning och att den motivering som uttagningskommittén hade lämnat före domstolsförfarandet (väsentligen poängantalet) var tillräcklig, är grunden överflödigt och behöver inte behandlas.

c) Om domstolen intar en medelväg och, som svar på den första grunden för överklagande, anser att den motivering som krävs av parlamentet var mindre omfattande än den som förstainstansrätten har krävt, men mer omfattande än den som parlamentet har föreslagit (och som det lämnade före domstolsförfarandet), kommer frågan om huruvida den kompletterande motiveringen efter det att domstolsförfarandet inletts vid förstain-

30 — Till exempel de speciella "nyckelidéer" som uttagningskommittén har valt ut i den text som de sökande skall sammanfatta och på grundval av vilka delproven har rättats.

31 — Se beslut av den 26 september 1994, X mot kommissionen (C-26/94 P, Rec. s. I-4379, punkt 13), och av den 26 april 1993, Kupka-Floridi mot Ekonomiska och sociala kommittén (C-244/92 P, Rec. s. I-2041, punkt 7—10), dom av den 22 september 1993, Eppe mot kommissionen (C-354/92 P, Rec. s. I-7027, punkt 8), och beslut av den 7 mars 1994, De Hoe mot kommissionen (C-338/93 P, Rec. s. I-819, punkt 19).

stansrätten borde ha beaktats att bli avgörande för om beslutet skall ogiltigförklaras på grund av bristande motivering.

inte den föregående frågan om rätt till ersättning.³⁴

Eftersom frågan om talan kan upptas till sakprövning därför beror på svaret på frågorna i sak, skall denna grund inte omedelbart avvisas. Frågan om upptagande till sakprövning skall i stället prövas mot bakgrund av överklagandet i sak.

26. Jag kan inte heller se hur man kan kvalificera den tredje grunden för överklagandet som ett ifrågasättande av förstainstansrättens bedömning av sakomständigheterna. Även den rättspraxis som Innamorati har hänvisat till visar att domstolen i ett överklagande kan pröva de rättsliga följderna som förstainstansrätten har dragit av sin bedömning av sakomständigheterna.³² I målet kommissionen mot Brazzelli Lualdi m. fl. ansåg domstolen att den inte var behörig att pröva grunden som avsåg den värdering som förstainstansrätten hade gjort av den skada som vissa tjänstemän hade lidit.³³ I detta mål avvisade domstolen emellertid en grund som avsåg att ifrågasätta värderingen av den skada som förstainstansrätten hade funnit att tjänstemän hade rätt till ersättning för. Den grund som avvisades rörde endast bevisen för skadan — vilken förstainstansrätten hade funnit styrkt vad avsåg ett bestämt belopp — och

27. I vilket fall som helst ser jag inte hur parlamentets grund skulle kunna avse den bedömning av sakomständigheterna som förstainstansrätten har gjort, då denna inte har prövat frågan om uttagningskommitténs beslut innebar ett fel i sak (annat än det åberopade men avfärdade felet avseende sammanfattningarnas maximala längd). Förstainstansrättens bedömning att beslutet var otillräckligt motiverat kan inte ens om den bekräftas innebära att domstolen inte är behörig att pröva förstainstansrättens bedömning av de rättsliga följderna av denna brist.

Saken

i) Motiveringsskyldighetens omfattning

28. Jag anser att parlamentets argument avseende denna grund skall accepteras och att den överklagade domen följaktligen skall ogiltigförklaras i relevanta delar. Med beaktande av den nämnda rättspraxisen avseende

32 — Domen i målet kommissionen mot Brazzelli Lualdi m. fl., nämnd ovan i fotnot 16, punkt 49.

33 — Punkt 66 i domen.

34 — Se punkt 61—63 i domen.

motiveringsskyldigheten, skall frågan om denna skyldighets omfattning bedömas mot bakgrund av frågan om i vilken utsträckning uttagningskommittéers beslut kan prövas.

29. En uttagningskommitté måste följa ett korrekt och objektivt förfarande. Denna skyldighet syftar till att säkerställa likabehandling av sökande och kan bli föremål för domstolsprövning. Denna skyldighet är bakgrunden till bland annat följande krav: meddelandet om uttagningsprov skall följas;³⁵ delproven skall vara identiska på samtliga provplatser;³⁶ meningsskiljaktigheter mellan skrivningsrättare skall kunna lösas på lämpligt sätt;³⁷ muntliga prov med samtliga sökande inom rimlig tid;³⁸ samtliga kommittémedlemmar skall vara närvarande hela tiden under samtliga muntliga delprov;³⁹ uttagningskommittén skall vara sammansatt på ett sådant sätt att de sökandes kvalifikationer kan värderas.⁴⁰ Av denna anledning har det i målet Pimley-Smith mot kommissionen, liksom i andra mål, förklarats att sökande har rätt att på egen begäran erhålla information om de förfaranden som uttagningskommittén har följt.⁴¹

30. Å andra sidan ligger bestämningen av det exakta innehållet i delproven och utvärderingen av de sökandes skriftliga delprov inom det stora utrymme för eget skön som uttagningskommittén har och kan bli föremål för domstolsprövning endast i fall av uppenbart oriktig bedömning eller maktmissbruk.⁴² Denna begränsning av prövningen kombinerad med principen om att uttagningskommitténs förfaranden är hemliga, vilket uttryckligen föreskrivs i artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, gör att motiveringen enligt artikel 25 i tjänsteföreskrifterna kan vara mer inskränkt. I målet Valverde Mordt mot domstolen ansåg förstainstansrätten kraven i dessa bestämmelser som uppfyllda, vad avsåg delprov i uttagningsprov, genom att sökande som ansåg sig förfördelade fick del av sina poängantal i dessa delprov. Detta uppfyllde det dubbla syftet med en skyldighet att motivera beslut, eftersom det i det fallet gav sökanden en möjlighet att avgöra om de poäng han erhölet i samtliga delprov var lägre än det lägsta poängantal som krävdes i meddelandet om uttagningsprov för att upptas i förteckningen över godkända sökande och gjorde det möjligt för förstainstansrätten att pröva om denna förteckning var korrekt med beaktande av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som uttagningskommittén har vad avser värdebedömningar.⁴³ Praktiska överväganden av sådant slag som parlamentet har framfört talar också för ett sådant offentliggörande, särskilt vad avser uttagningsprov med många deltagare. I sådana fall bör

35 — Dom av den 14 juli 1983, Detti mot domstolen (144/82, Rec. s. 2421, punkt 27).

36 — Domen i målet Detti mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 35, punkt 28.

37 — Domen i målet Pérez Jiménez mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 19, punkt 42, och i målet Kolivas mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 24, punkterna 12 och 13.

38 — Domen i målet Smets mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 19, punkterna 55 och -60.

39 — Domen i målet Smets mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 19, punkt 56—60.

40 — Domen i målet Smets mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 19, punkt 47—54, och i målet Valverde Mordt mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 18, punkt 105—109.

41 — Domen i målet Pimley-Smith mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 17, punkt 66, och dom av den 15 februari 1996, Belhanbel mot kommissionen (T-125/95, REG s. II-115, punkt 22).

42 — Vad avser delprovets rättning, se domen i målet Pimley-Smith mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 17, punkt 63, i målet Pérez Jiménez mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 19, punkt 42, Detti mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 35, punkt 27, dom av den 27 mars 1985, Kypreos mot rådet (12/84, Rec. s. 1005, punkt 10), och av den 1 december 1994, Michail-Chiou mot kommissionen (T-46/93, RecFP s. II-929, punkt 48). Vad avser bestämningen av innehållet i delprov, se dom av den 24 mars 1988 i målet Goossens m. fl. mot kommissionen (228/86, Rec. s. 1819, punkt 14).

43 — Domen i målet Valverde Mordt mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 18, punkt 130—132.

”motiveringen av ett avslag på en ansökan inte vara av sådan omfattning att den på ett oacceptabelt sätt skulle betunga uttagningskommitténs och personaladministrationens arbete”.⁴⁴

31. I sin dom har förstainstansrätten hänvisat till flera tidigare domar⁴⁵ för att visa för det första att en motivering av ett beslut är nödvändig för att ge den berörde möjlighet att bedöma om beslutet är grundat eller inte och för att möjliggöra en domstolsprövning och, för det andra, att individuella förklaringar inte måste ges i uttagningsprov med många deltagare, förutom till sökande som särskilt begär det. För det tredje framstår det som att domarna även har citerats för att motivera den avgörande slutsatsen att det i det aktuella fallet inte hade getts en tillräcklig motivering, varken på Innamoratis begäran eller under domstolsförandet: motiveringen borde ha innehållit skälen för uttagningskommitténs beslut att förklara att Innamorati inte hade uppnått den poängnivå som krävdes och/eller en förklaring till förhållandet mellan de kriterier för rättning som uttagningskommittén hade antagit (som inte hade angetts) och det poängantal som Innamorati hade tilldelats⁴⁶.

32. En undersökning av dessa domar visar att de utgör stöd för de första två slutsatserna. Jag tror emellertid inte att de utgör stöd för den tredje, nämligen den detaljerade motivering som förstainstansrätten har krävt i det aktuella fallet. I en av domarna, nämligen domen i målet Camera-Lampitelli m. fl. mot kommissionen, angav förstainstansrätten att det räckte med att ange det poängantal som en sökande erhållit i ett delprov i uttagningsprovet.⁴⁷ De andra domarna rörde beslut om tillåtelse att delta i uttagningsprov. I sådana fall utvärderar uttagningskommittén inte individuella svar i gemensamma delprov, vilket i stor utsträckning innefattar värdeomdomen, utan försöker att på mer kvantifierbara grunder avgöra om olika studier och examensbevis är likvärdiga, om kraven på arbetslivserfarenhet är uppfyllda och så vidare. I domen i målet Michel mot parlamentet grundades urvalet på ett detaljerat system i vilket poäng utdelades för olika examensbevis och utbildningar;⁴⁸ målet González Holguera mot parlamentet rörde kontroll av bevis avseende att kravet på arbetslivserfarenhet var uppfyllt;⁴⁹ målet Fascilla mot parlamentet rörde beaktande av perioder av studier och utbildning för att beräkna arbetslivserfarenhetsperioder;⁵⁰ målet Belardinelli m. fl. mot domstolen rörde frågan om kriterierna för tillträde var jämförbara vad avsåg studier och arbetslivserfarenhet, vilka i verkligheten hade reducerats till ett bedömnings-schema.⁵¹ Det framgår klart av dessa domar att uttagningskommittén på begäran av den sökande som inte har tillåtits delta skall informera denne om det villkor i meddelandet om uttagningsprov som denne inte har

44 — Domen i målet Michel mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 19, punkt 25; se vidare, exempelvis, domen i målet Camera-Lampitelli m. fl. mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 18, punkterna 51 och 52.

45 — Punkterna 26 och 27 i den överklagade domen. Förstainstansrätten har citerat domen i målet Michel mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 19, dom av den 12 juli 1989, Belardinelli m. fl. mot domstolen (225/87, Rec. s. 2353), domen i målet González Holguera mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 19, i målet Fascilla mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 27, och i målet Camera-Lampitelli m. fl. mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 18.

46 — Punkterna 28—30 och 32 i den överklagade domen. Det är svårt att avgöra om förstainstansrätten har ansett att de två typerna av krav på motivering var kumulativa eller alternativa, eftersom den i punkt 32 har förklarat att varken det ena eller det andra hade uppfyllts.

47 — Dom nämnd ovan i fotnot 18, punkt 52.

48 — Dom nämnd ovan i fotnot 19, punkt 20.

49 — Dom nämnd ovan i fotnot 19, punkterna 41 och 44.

50 — Dom nämnd ovan i fotnot 27, punkt 35—37.

51 — Dom nämnd ovan i fotnot 45, förhandlingsrapporten, s. 2356.

uppfyllt. Detta gör det möjligt för honom att jämföra ingivna handlingar med kriterier för tillträde.⁵²

33. Jag tror inte att *ratio decidendi*, för att använda en *common law*-term, i dessa domar utan modifiering kan utsträckas till betygssättningen i delprov i uttagningsprov, skriftliga eller muntliga, och särskilt inte som stöd för kravet på en individuell förklaring enligt punkt 32 i den överklagade domen. För det första innebär dessa domar inte ens i sammanhanget avseende tillåtelse att få delta i uttagningsprov att uttagningskommittén måste förklara förhållandet mellan kriterierna för att delta och sökandens bevishandlingar, med beaktande av att denne själv borde kunna kontrollera överenskommelsen (eller frånvaron av den) mellan de två. Detta gäller inte för delprov i uttagningsprov, vilka alltid måste tolkas av den som rättar provet. För det andra har domstolsprövningen olika effekt i de två situationerna även om en gemensam norm används för denna prövning. Vad avser tillåtelse att delta är tillämpningen av ett bedömningsschema för kvalifikationer och erfarenhet möjligt att pröva objektivt. Av detta följer att ett offentliggörande av dessa kriterier underlättar gemenskapsdomstolens prövning. Däremot ligger det i provrättingens natur att ett offentliggörande av skälen för skrivningsrättarnas värdeomdömen i individuella fall mera sällan kommer att visa på uppenbara fel. Argumen-

ten för offentliggörande är mycket svagare vad avser information som inte i sig kan vara till nytta i en domstolsprövning av beslutet. För det tredje skulle motiveringens omfattning enligt den överklagade domen vara en mycket mer betungande uppgift vad avser rättning av delprov än vad avser tillåtelse att delta i uttagningsprov, just för att det i de flesta fall skulle krävas individuella detaljerade förklaringar för att sådant offentliggörande skall vara meningsfullt.

34. I målen *Pimley-Smith* mot kommissionen och *Belhanbel* mot kommissionen har förstainstansrätten gjort en distinktion mellan mål som avser tillåtelse att delta i uttagningsprov och de som rör rättning av delprov i uttagningsprov.⁵³ Av de skäl som har anförts ovan tycker jag i allra högsta grad att det är nödvändigt med andra krav på motivering av beslut avseende delprov i uttagningsprov, och att kravet att poängantalet i delprov ges till sökande som begär det är förenligt både med vikten av att uttagningskommittéer är ansvariga gentemot de sökande och för gemenskapsdomstolens domstolsprövning, och med nuvarande rättspraxis (domen i målet *Pimley-Smith* mot kommissionen och i målet *Belhanbel* mot kommissionen, nämnda ovan i fotnoterna 17 respektive 41, liksom domen i målet *Camera-Lampitelli* m. fl. mot kommissionen⁵⁴ och

52 — Se domen i målet *Fascilla* mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 27, punkterna 36 och 37 (detta villkor var inte uppfyllt), i målet *Belardinelli* m. fl. mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 45, punkt 9, och i målet *González Holguera* mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 19, punkt 44 (i två senare målen var villkoret uppfyllt).

53 — Domarna nämnda ovan i fotnot 17, punkt 62—64, respektive i fotnot 41, punkt 22. Det är möjligt att användningen av en särskild kravnivå i fråga om tillåtelse att delta i uttagningsprov även har föreslagits av förstainstansrätten i domen i målet *Fascilla* mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 27, punkt 32.

54 — Dom nämnd ovan i fotnot 18, punkt 52.

domen i målet Valverde Mordt mot domstolen⁵⁵). I övriga mål som Innamorati har åberopat räckte det, i målet Caturla-Poch och de la Fuente Pascual mot parlamentet, att sökande i ett uttagningsprov som byggde på meriter fick reda på poängantalet för att kravet på en motiverad rapport i artikel 5 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna skulle vara uppfyllt;⁵⁶ målet Smets mot kommissionen⁵⁷ rörde endast det förfarande som har beskrivits ovan, och målet Pérez Jiménez mot kommissionen⁵⁸ rörde tillåtelse att delta i uttagningsprov och förfarandefrågor angående rättning av delprov i uttagningsprov.

35. Innamorati har åberopat slutsatserna i målen Pimley-Smith mot kommissionen och Belhanbel mot kommissionen, enligt vilka de sökande i vilket fall som helst har rätt att erhålla information om de förfaranden som uttagningskommittén har följt,⁵⁹ för att göra gällande att information avseende kriterier för rättning av delprov rörde förfarandet och var inte oupplösligt knuten till rättsarens värdeomdömen avseende individuella skriftliga delprov. Detta är emellertid inte övertygande. Som jag har förklarat ovan har gemenskapsdomstolarna prövat en rad förfarandefrågor avseende uttagningsprov för rekrytering av tjänstemän, såsom uttagningskommitténs sammansättning, hur meningskiljaktigheter mellan provrättare kan lösas och anordnande av identiska delprov på alla provplatser. De kriterier som används vid rättning av ett delprov avseende sammanfattning hör enligt min mening inte till denna

kategori; de hör tvärtom oupplösligt till uttagningskommitténs stora utrymme för eget skön vad avser att utforma delprov och värdera de sökandes prestationer i dessa. I själva verket förenar dessa kriterier valet av innehåll och värderingen av de sökande.

36. Att ge Innamorati och andra sökande som inte godkänts tillgång till inte bara den allmänna beskrivningen av syftet med delprovet avseende sammanfattning, som förekom i meddelandet om uttagningsprov (i vilket nämns förmåga till analys och sammanfattning, objektivitet och precision), utan även de kriterier för rättning som har använts i delprovet i fråga (det vill säga att återfinna nyckelidéerna A, B, C och D i den text som de sökande erhållit), skulle endast vara av nytta för att pröva om dessa nyckelidéer var lämpliga med beaktande av innehållet i den text som skulle sammanfattas eller för att pröva skrivningsrättsarens bedömning av om dessa nyckelidéer verkligen förekom i de sökandes sammanfattningar. Om det inte förelåg en uppenbart oriktig bedömning skulle denna möjlighet till prövning på ett direkt och otillåtet sätt inkräkta på uttagningskommitténs val och bedömning av innehållet i delprovet eller uttagningskommitténs värdering av de sökande. Ett så omfattande offentliggörande som Innamorati begär är inte nödvändigt för att möjliggöra gemenskapsdomstolens prövning. Med beaktande av det konkurrerande kravet på sekretess i uttagningskommitténs arbete, vilket skyddar dess oavhängighet i arbetet, bör ett

55 — Dom nämnd ovan i fotnot 18, punkt 130—132.

56 — Dom nämnd ovan i fotnot 19, punkterna 25 och 26.

57 — Dom nämnd ovan i fotnot 19.

58 — Dom nämnd ovan i fotnot 19.

59 — Domar nämnda ovan i fotnot 17, punkt 66, respektive i fotnot 41, punkt 22.

sådant krav inte uppställas.⁶⁰ Jag vill tillägga att en fortlöpande utvidgning av kraven på offentliggörande avseende rättning av sökandes individuella delprov med nödvändighet skulle skada andra sökandes intresse av konfidentialitet.

37. Av ovan angivna skäl anser jag att överklagandet skall vinna bifall på den första grunden. Jag föreslår därför domstolen att upphäva förstainstansrättens dom i den mån den avser påstått bristande motivering av uttagningskommitténs beslut samt att bekräfta att detta beslut är giltigt. För det fall domstolen skulle vara av annan åsikt kommer jag emellertid att kort behandla de två andra grunderna för överklagandet.

ii) Motivering som har framförts under domstolsförfarandet

38. Som jag har angett ovan inom ramen för undersökningen av frågan om upptagande till prövning är denna grund endast relevant och möjlig att uppta till sakprövning om domstolen anser att den partiella information som gavs vid sammanträdet avseende de allmänna reglerna för rättning av delprovet i sammanfattning utgjorde en motivering som på en gång var nödvändig och tillräcklig för uttagningskommitténs beslut: nödvändig för att

komplettera de skäl som hade getts Innamorati före domstolsförfarandet och tillräcklig för detta ändamål. När den kompletterande motivering som ges under ett domstolsförfarande uppfyller dessa villkor, ger den icke godkända sökande som Innamorati möjlighet att kontrollera att de resultat som de har erhållit i delproven är lägre än de som krävs och ger, om än sent, den bevisning som är nödvändig för domstolsprövningen.⁶¹ Det skulle således vara kontraproduktivt att vägra att beakta en sådan motivering. Denna slutsats kompletterar min slutsats avseende den tredje grunden för överklagandet. Ett för sent offentliggörande av skälen för beslutet kan medföra följder i fråga om ansvar för kostnader för den som är ansvarig för förseningen, eftersom den sökande som ansåg sig förfördelad kanske inte skulle ha fört talan mot beslutet i fråga om han hade varit medveten om de bakomliggande skälen.⁶²

iii) Omedelbar ersättning av det ifrågasatta beslutet

39. Om det skulle godtas att det ifrågasatta beslutet inte har getts en fullständig motivering förrän under domstolsförfarandet, vilket emellertid inte tydde på väsentliga brister i beslutet, skulle en ogiltigförklaring av det samma för att det inte innehöll en tillräcklig motivering endast medföra att ett nytt beslut skulle fattas som är identiskt med det ogiltigförklarade beslutet i sak, men med den motivering som för första gången gavs vid förstainstansrätten. Uttagningskommittén skulle inte ha något utrymme för skönsmässig

61 — Se domen i målet Valverde Morde mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 18, punkterna 131 och 132, och i målet Kypros mot rådet, nämnd ovan i fotnot 42, punkterna 5 och 8.

62 — Domen i målet Valverde Morde mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 18, punkt 166.

60 — Se domen i målet Kolivas mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 24, punkterna 18 och 19.

bedömning. Följaktligen skulle Innamorati inte ha något berättigat intresse av att begära ogiltigförklaring av beslutet i fråga på grund av åsidosättande av en väsentlig formföreskrift. Mot denna bakgrund kan den ursprungligen otillräckliga motiveringen av det ifrågasatta beslutet inte längre anses som ett åsidosättande av väsentliga formkrav som i sig skulle motivera en ogiltigförklaring av beslutet.⁶³

40. Om motiveringen å andra sidan inte är tillräcklig ens vid domstolsförfarandet, anses sökanden inte ha getts möjlighet att själv kontrollera om beslutet är välgrundat eller inte, och gemenskapsdomstolen hindras i sin domstolsprövning. Under sådana förhållanden skall det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras på grund av åsidosättande av en väsentlig formföreskrift.⁶⁴

Rättegångskostnaderna

41. Artikel 88 i förstainstansrättens rättegångsregler och artikel 70 i domstolens rättegångsregler avviker från den generella regeln att tappande part skall ersätta rättegångskostnaderna,⁶⁵ och där föreskrivs att i mål mellan gemenskaperna och deras anställda skall institutionen bära sina egna kostnader. Enligt artikel 122 i domstolens rättegångsregler skall artikel 70 i dessa rättegångsregler tillämpas på överklaganden av institutionerna. Eftersom överklagandet bifalles, skall följaktligen parlamentet och Innamorati bära sina egna kostnader vid förstainstansrätten och domstolen. Med beaktande av avslaget på parlamentets yrkande om interimistiska åtgärder, anser jag att parlamentet skall ersätta båda parternas kostnader vad avser denna begäran.

Förslag till avgörande

42. Av ovan angivna skäl anser jag att överklagandet skall bifallas med stöd av den första grunden. Jag föreslår därför att domstolen skall upphäva förstainstansrättens dom i den mån den rör den påstådda bristen på motivering av uttagningskommitténs beslut och bekräfta att beslutet är giltigt.

63 — Domen i målet Valverde Mordt mot domstolen, nämnd ovan i fotnot 18, punkt 133, i målet Camera-Lampitelli m. fl. mot kommissionen, nämnd ovan i fotnot 18, punkt 53, dom av den 20 maj 1987, Souna mot kommissionen (432/85, Rec. s. 2229, punkt 20), och av den 6 juli 1983, Geist mot kommissionen (117/81, Rec. s. 2191, punkt 7).

64 — I den utförliga rättspraxisen kan man exempelvis nämna domen i målet Michel mot parlamentet, nämnd ovan i fotnot 19, punkterna 33 och 34.

65 — Se artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler och artikel 69.2 i domstolens rättegångsregler.

43. Jag föreslår att parlamentet och Innamorati skall bära sina egna kostnader vad avser förfarandet i sak vid förstainstansrätten och vid domstolen och att parlamentet skall ersätta båda parternas kostnader vad avser det interimistiska förfarandet.